

højttærede Trafikminister og det Udvalg, som faar med Jernbaneforslagene at gøre, at de overvejer grundigt det Spørgsmaal, om der ikke allerede nu, naar vi udvider Stationen ved Skive, bør tages Hensyn til en videre Udvidelse af denne Station, saaledes at man i en nær Fremtid kunde blive fri for den stadig generende Rangering af Godsvogne over Landevejen. Det er saadan, at hvis der kommer Folk, som tragter efter at naa Stationen i rette Tid, kan de paa Grund af Rangeringen blive opholdt dør i længere Tid, fordi der ingen Gennemgang er, hvoraf Følgen bliver, at de ikke kan naa til Stationen i rette Tid. Derfor vil jeg lægge et Ord ind for, at man ogsaa tænker paa at faa dette Forhold ændret snarest muligt.

R. Rasmussen: De foreliggende Lovforslag er saa omfattende, at de repræsenterer store Fremskridt, saafremt de kan blive ophøjet til Lov, og der er ingen Tvivl om, at det vil vække stor Glæde i Befolkningen, naar den har Sikkerhed for, at de Lovforslag, her er forelagte, faar Lovskraft. Men det gamle Ord, som siger: „Ingen Regel uden Undtagelse“ faar sin Bekræftelse ogsaa ved et af de Lovforslag, her foreligger. Thi medens man ellers er glad ved at se saadanne Lovforslag fremsat, er der et Sted, hvor Forholdet er anderledes, og det er det Land, som ligger mellem Horsens og Silkeborg Købstæder. Der er fremsat et Forslag om at bygge en ny Bane fra Bryrup til Silkeborg, og medens man i andre Egne, hvor der bliver foreslaaet nye Baner, føler Glæde derover, har man dør paa Egnen følt det som en Skuffelse, fordi det fremsatte Lovforslag gaar ud paa at bygge en smalsporet Bane fra Bryrup til Silkeborg og bibeholde Horsens—Bryrup-Banen af samme Sporvidde. Det er dette Forhold, der, om jeg saa maa sige, repræsenterer Malurten i Glædens Bæger for denne Egns Vedkommende. Det, man ønsker derovre, er at faa bygget en normalsporet Bane, som giver Egnen Betingelser for at komme i Forbindelse med det øvrige jyske Banenet. Og naar Folk derovre ser saa skeptisk paa Lovforslaget og føler sig saa lidet tiltalt af det, kan det siges, at de paa det Omraade ikke taler som de blinde om Farverne, thi de har igennem 18 Aars Erfaring med Horsens—Bryrup-Banen faaet at vide, hvad det betyder at have en smalsporet Bane til Betjening af Trafikken paa Egnen. Det Forhold er af en saadan

Art, at de kan have god Grund til at føre Klage over den Form, det foreliggende Lovforslag har faaet, naar denne Bane ikke alene skal opretholdes i dens nuværende Skikkelse, men endogsaa forlænges til Silkeborg med samme, smalle Sporvidde. Jeg kan heller ikke se rettere, end at det vilde være, om jeg saa maa sige, Topmaalet af Uformuft at anlægge en smalsporet Bane her mellem to saa betydningsfulde Byer som Horsens og Silkeborg til at besørge Trafikken mellem dem. Heller ikke kan jeg se rettere, end at Oplandet med en vis Ret kan gøre gældende, at saafremt det skal betjenes af en smalsporet Bane mellem de to Byer, vil det have til Følge, at denne Bane kommer til at virke som et Slags Læbælte mellem de to Byer, idet vedkommende Opland vil være afskaaret fra at udnytte Forbindelsen mellem de andre jyske Jernbaner i tilstrækkeligt Omfang. Naar jeg ser paa dette og maa protestere paa denne Befolknings Vegne mod, at saadanne Forhold skaffes til Veje, maa jeg have Lov til at sige i samme Aandedræt, at jeg er sikker paa, at noget saadant heller ikke er tilsigtet hverken for Horsens' eller Silkeborgs Vedkommende. Da vi i Fjor foretog Tegning til Anlæg af den nye Bane fra Bryrup til Silkeborg, viste der sig i alle Kommuner, ogsaa Horsens og Silkeborg, stor Offervillighed for at skaffe Mulighed for at faa denne Bane igennem, men alle Vegne under Forudsætning af, at Banen kunde blive normalsporet. Jeg haaber derfor, at den højttærede Minister for offentlige Arbejder og det Udvalg, som skal nedsættes til at behandle denne Sag, vil have en levende Forstaaelse af, at den Egn er i sin gode Ret, naar den kræver at faa Banen bygget med den Sporvidde, som gængs er i Jylland. De smalsporede Baner, som vi i Slutningen af 90erne i visse Dele af Skanderborg Amt blev vel-signet med, har vist sig at være i allerhøjeste Grad utilfredsstillende. Dette er ganske naturligt, fordi Baner af en saadan Sporvidde kun har Eksistensberettigelse paa isolerede Øer som Bornholm; men i Jylland, hvor de staar i Forbindelse med normalsporede Baner, er der for mange Ulemper ved dem til, at man kan forlange, at Befolkningen skal være tilfreds med dem. Naar der er Tale om at transportere Varer som Gødning, Foderstoffer, Træ, Sten eller lignende grove Varer, betyder de smalsporede Baner for det Opland, de skal betjene, en ikke ube-